

Sygn. akt: VII C 498/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy wL.VII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Renata Mierzwicka
Protokolant:	sekr. sądowy Andrzej Janas

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2015 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. A.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda A. A. kwotę 940,95 zł (dziewięćset czterdzieści złotych 95/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 09.01.2015 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 245,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt VII C 498/15

UZASADNIENIE

Powód A. A. w pozwie wniesionym w dniu 09 stycznia

2015 roku domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 940,95 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał, że w dniu 27 lutego 2014 roku A. Z. od którego powód nabył przysługującą mu wierzycelność uczestniczył w zdarzeniu drogowym i w wyniku kolizji należący do niego samochód uległ uszkodzeniu w sposób uniemożliwiający dalszą eksploatację i w okresach od 15 marca 2014 roku do 01 kwietnia 2014 roku zmuszony był do korzystania z pojazdu zastępczego w bieżących sprawach życia codziennego. Podał, że samochód zastępczy wykorzystywał w celach zawodowych oraz prywatnych, co pozwalało mu na racjonalne gospodarowanie czasem. Powód wskazał ponadto, że ubezpieczyciel w procesie likwidacji szkody wypłacił kwotę 2.195,55 zł, podczas gdy całkowity koszt najmu samochodu zastępczego wyniósł 3.136,50 zł. Ubezpieczyciel obniżył stawkę dobową najmu pojazdu zastępczego z kwoty 150 zł netto do kwoty 105 zł netto.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. Pozwany podniósł, że powodowi przysługuje tylko zwrot wydatków niezbędnych do skorzystania z innego pojazdu tj. kwota uprzednio wypłacona 2.195,55 zł. Zdaniem pozwanego powód wynajmując samochód zastępczy

za cenę dobowego wynajmu w kwocie 150 zł netto zmierzał do zwiększenia rozmiarów szkody, co jest niezgodne z zasadami współżycia społecznego. W ocenie pozwanego nic nie stało na przeszkodzie, aby powód wynajął samochód zastępczy od innej firmy za średnią rynkową stawkę w kwocie 105 zł netto.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lutego 2014 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony samochód marki L. o nr rejestracyjnym (...), stanowiący własność A. Z.. Samochód sprawcy szkody był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) S.A. w W..

bezsporne

W okresie od 15 marca 2014 roku do 01 kwietnia 2014 roku A. Z. korzystał z wynajętego samochodu zastępczego marki S. (...). Sprzedawca (...) Przedsiębiorstwo (...) wystawił fakturę VAT nr (...) za wynajem pojazdu przez okres 17 dni na kwotę 3.136,50 złotych. Średnia dobową stawkę wynajmu samochodu zastępczego w w/w okresie wynosiła 150 złoty netto.

dowód:

- faktura VAT (...), k. 8;
- wydruki ofert wynajmu pojazdów, k. 10-12;
- akta szkodowe (...);

W dniu 01 kwietnia 2014 roku powód wezwał stronę pozwaną do wypłaty roszczenie w zakresie pokrycia kosztów pojazdu zastępczego za okres 17 dni w kwocie 3.136,50 złotych, na dowód czego przedstawił fakturę VAT nr (...). Strona pozwana odmówiła powodowi zwrotu poniesionych kosztów wynajęcia samochodu zastępczego ponad kwotę 2.195,55 złotych.

dowód:

- akta szkodowe (...);
- faktura VAT nr (...), k. 8;
- pismo z dnia 01.04.2014 r., 9;
- decyzja z dnia 16.04.2014 r., k.13.

A. Z. w dniu 14 marca 2014 r. zawarł umowę przelewu wierzytelności z A. A.. Przedmiotem umowy była wierzytelność przysługująca zbywcy wierzytelności wobec pozwanego (...) S.A. w W. z tytułu odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego w następstwie uszkodzenia pojazdu L. – nr sprawy PL (...).

dowód:

- umowa przelewu wierzytelności, k. 14.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Bezsporne w sprawie pozostawało, że w wyniku kolizji z dnia 27 lutego 2014 roku uszkodzeniu uległ samochód A. Z. zaś podmiotem zobowiązanym do naprawienia szkody jest strona pozwana,

którą ze sprawcą szkody łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Bezspornym w sprawie był również fakt, że powód posiada legitymację czynną do występowania w procesie z uwagi na skutecznie zawartą z A. Z. umowę przelewu wierzytelności.

Sporna pomiędzy stronami była kwestia zakwalifikowania wysokości poniesionych przez powoda kosztów wynajmu samochodu zastępczego S. (...) jako szkody podlegającej naprawieniu w ramach umowy ubezpieczenia z uwagi na wysokość dobowego kosztu wynajęcia samochodu przez powoda w obliczu zarzutu pozwanego, iż stawka dobowego wynajmu samochodu zastępczego w kwocie 150 zł jest stanowczo wygórowana.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Podstawową funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Ocena, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, jak podkreślał Sąd Najwyższy, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy (por. np. uzasadnienia wyroku z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00 niepubl. czy wyroku z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00 niepubl.).

Strona pozwana w ramach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ponosi odpowiedzialność za szkodę w postaci kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Niemożność bowiem korzystania przez powoda z własnego samochodu na skutek zdarzenia z lutego 2014 r. spowodowała szkodę majątkową, która podlega naprawieniu w ramach zawartej umowy ubezpieczeniowej. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, nie tylko w sytuacji jego uszkodzenia, ale również zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu. Stanowisko takie znalazło również wyraz w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2003 r., IV CKN 1916/00 (jeszcze niepubl.). Postulat pełnego odszkodowania przemawia za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia, z tym że tylko za okres między dniem zniszczenia a dniem w którym poszkodowany może nabyć analogiczny pojazd, nie dłuższy jednak niż za czas do zapłaty odszkodowania.

Odnosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy należy uznać wbrew twierdzeniom strony pozwanej, że przyjęta przez powoda dzienna stawka za wynajem pojazdu zastępczego nie jest wygórowana. Podkreślić należy, iż poszkodowany zapłacił za wynajem samochodu zastępczego dobową stawkę, która mieści się w ogólnie przyjętych stawkach wypożyczalni samochodowych. Przedstawione przez stronę powodową przykładowe wydruki ofert internetowych wypożyczalni samochodowych potwierdzają ten fakt. Strona pozwana natomiast wbrew obowiązкови płynącemu z dyspozycji art. 6 k.c. nie przedłożyła żadnych dowodów niweczających twierdzenia strony powodowej. Strona pozwana ograniczyła się jedynie do gołosłownego stwierdzenia, że stawka 105 zł przyjęta do rozliczenia szkody, której doznał powód stanowi średnią stawkę przyjętą na rynku lokalnym. Sąd uznając sprawę

za dostatecznie udowodnioną oddalił wniosek strony powodowej w przedmiocie przesłuchania powoda albowiem zmierzałby on do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił powództwo w całości, o czym orzekł w punkcie I sentencji wyroku.

W przedmiocie odsetek Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w związku z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 16.07.2003r.) i art. 817 k.c., zgodnie z którymi, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Jako że wezwanie do zapłaty zostało wystosowane do strony pozwanej dnia 01 kwietnia 2014r., a pozwana dnia 16 kwietnia 2014 wydała decyzję wypłat odszkodowania w kwocie 2195,55 zł żądanie odsetek ustawowych od zasądzonej kwoty od dnia wniesienia powództwa tj. 09 stycznia 2015 r. jest w pełni uzasadnione.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Na koszty postępowania poniesione przez powoda i podlegające zwrotowi przez stronę pozwaną składa się kwota 48 złotych uiszczona tytułem opłaty od pozwu, kwota 17 złotych opłaty od pełnomocnictwa oraz kwota 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.